

„И че та è твое-то ах! счаст'е
„Или друго нѣкакво несчаст'е,
„Изменило, или оставило,
„И вз тѣй състоанѣ поставило.“

„Ты си весма добра,“ рече, „Асно,
„Что за мене така сѣдишь красно,
„Но и тебе дал' да вѣрвамъ здраво
„И у тока да ти дадемъ право?
„Природа-та зарз зелены салтз дава,
„Пастыре-ты отз добро лишѣва?
„Па и ты са така мене чѣнишь,
„И способна у сичко са видишь;
„Отз персони, отз твоего лица,
„Че си вредна за една царицѣ.“

Аделаида са за рѣмени
Разговора авѣе промѣни.
По нѣколко дни мѣ пакз спомѣна
И съ разговорз другый го задѣ

„Ты си рече „врозз мой-то -то свирѣнтѣ.
„Красно былз с'дрѣжилздо
„Така красно, что е бы за тѣй, лѣдо!“
„Да съ помысли на
— ахз! жарка,
„Но и твой-та пѣаквазь овчѣрка.
„Кат' са пѣе наѣкѣ,
„Азе немамъ о сьмь свирилз съсз мѣкѣ.
„Но отз